

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

APIO. 6. 1844 EN AGHNAI, 30 Mopics.

ZINOVIE TAN ENHETIKETOMENON

● ● ● ● ●

Days remaining: 88:00:00:00

0007

PAID 2501

REMARKS: THE FOLLOWING

καὶ τῇ αὐτῇ χρόνῳ τῶν ἡμερῶν ἐπὶ τὴν
ἐπισκοπὴν καὶ οἰκονομίαν Γερμανικῶν καὶ ἑλ-
ληνικῶν, ἀναστὰς καὶ τὴν γῆν τῆς ἡμετέρας
ἡμερικῆς καὶ ἐπισκοπῆς, διεκδικήσας καὶ ὁ

MEPOI A

1. Συνέστησαν εις την πρωτοβάνειαν του Αρχιεπίσκοπου *Εκκλησιαστικὴν Γραμματείαν*, ἡ ὅλη ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευσις, ἐνταῦθα δὲ ἔξω κατεστήθησαν καὶ οἱ ἑλληνοφώνοι τοῦ Κρητικῆς.

2. Τα αρμόδια της τραπεζής βρίσκονται επί του
καρπέντος εις πέντε λατομεία, τα οποία όμως διέκο-
νται με έκτακτους, έπειτα οι σφαίρες επί τούτων

ἀπεικόνισμα, καὶ λοιπὴ πρὸς τοῦτο ἡ συγκατάθεσις τῆς
Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

[illegible][illegible]

4. Έξωστε ματσοί ήσαν καθιέρωται επί αις τό σωμα τοῦ λαοῦ ἐκείνου οὕτω ματσοῦ, εἰς ἀκροήσεως (αὐτοῦ) κατὰ τῶν ἀποστόλων τῶν ματσοῦ.

5. Η πράσινη θεωρία ως πιστομένη, δεν εφαρμόζει τίποτα δια της κατανομής και εξαστοίς χρίσι
δυσ. διαχρησ.

MILPOT 11

6. Η λήξη των μετρήσεως της φασικής αντίστασης

ΣΕΙΡΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
ΤΗΣ 125ΕΤΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

- 1) ΚΛΑΣΙΣ ΔΡΧ. 1,50
Ἰωάννης-Γαβριήλ Ἐυνάρδος.
- 2) ΚΛΑΣΙΣ ΔΡΧ. 2,50
Γεώργιος Σταῦρος.
- 3) ΚΛΑΣΙΣ ΔΡΧ. 4.—
Τὸ Μέγαρον τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Τραπεζῆς.
- 4) ΚΛΑΣΙΣ ΔΡΧ. 6.—
Ἐν ἐκ τῶν παλαιότερων χαρτονομισμάτων τῆς Ἑλλάδος, ἐκδοθὲν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ

ΑΞΙΑ	ΤΕΜΑΧΙΑ
1) Δραχμαὶ 1,50	3.000.000
2) » 2,50	2.000.000
3) » 4.—	1.500.000
4) » 6.—	1.000.000

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ: Τὰ ὡς ἄνω γραμματόσημα θὰ πωλῶνται ἀπὸ τῆς 30ῆς Μαρτίου 1966 μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Μαρτίου 1967, πλὴν ἐὰν ἤθελον ἐξαντληθῇ ἐνωρίτερον.

ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ: Κλάσεις 1,50 καὶ 2,50 δραχμῶν, $26 \times 36,5$ χιλ. Κλάσεις 4 καὶ 6 δραχμῶν $36,5 \times 52$ χιλ. Ἀπαντα εἰς φύλλα τῶν 50 τεμαχίων.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Χαλκογραφία.

ΣΧΕΔΙΑ: Τοῦ χαρακτοῦ Α. Τάσσου.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: «Ἀσπιώτη-Ἑλκα», Ἀθῆναι.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ: \$1 = 29,85 δραχμαί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1788 εἰς Ἰωάννινα. Ἡ ἐμπορικὴ σταδιοδρομία του ἤρχισεν εἰς τὴν Βιέννην, ὅπου καὶ ἐμυήθη εἰς τὴν Φιλικὴν Ἑταιρείαν. Τὸ 1824 ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπηρέτησε τὸν Ἀγῶνα εἰς διαφόρους ἀποστολάς. Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους κατέλαβεν ἡγετικὴν θέσιν εἰς τὴν δημοσιονομικὴν διοίκησιν, συνεργασθεὶς στενῶς μετὰ τὸν Ἀρτέμονα Ρενῦ,

Σχέδιον Νικηφόρου Λύτρα

Γάλλον οἰκονομικὸν σύμβουλον τῆς Κυβερνήσεως. Μέσῳ τοῦ Ρενῦ ὁ Γ. Σταῦρος συνεδέθη μετὰ τὸν μέγαν φιλέλληνα Ἐυνάρδον καὶ συνετέλεσεν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν νομοθετημάτων διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Τραπεζῆς καὶ κατὰ τὴν πρώτην Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1841, ὁ Γ. Σταῦρος ἐξελέγη Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν ὁ Σταῦρος κατηύθυνε τὸν νεαρὸν Ὀργανισμόν κατὰ τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα, ἐξασφαλίσας τὴν γενικὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ Ἰδρυμα καὶ θέσας τὰς βάσεις διὰ τὴν μετέπειτα ἀνάπτυξιν του. Ἀπὸ τοῦ 1849 ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ Διοικητοῦ, τὸν ὅποιον διετήρησε μέχρι τοῦ θανάτου του, τὸ 1869.

ΙΩΑΝΝΗΣ-ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΥΝΑΡΔΟΣ

Ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1775 εἰς Λυῶνα τῆς Γαλλίας. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπεδόθη μετὰ ἐπιτυχίαν εἰς ἐμπορικὰς καὶ τραπεζικὰς ἐργασίας. Ἀργότερον ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Γενεύην, ὡς ἐκπρόσωπος δὲ τῆς πόλεως αὐτῆς μετέσχεν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης τὸ 1814/15, ὅπου συνεδέθη διὰ φιλίας μετὰ τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν. Γνωστὴ εἶναι ἡ τεραστία προσπάθεια τὴν ὁποίαν κατέ-

Ἐλαιογραφία ἀγνώστου Ἰταλοῦ ζωγράφου

βαλεν ὁ Ἐυνάρδος διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου δὲν ἔπαυσε νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν Χώραν μας, δίδων ἐμπράκτως δείγματα τοῦ θερμοῦ πρὸς αὐτὴν ἐνδιαφέροντός του. Διὰ τὴν δανειακὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου διέθεσεν ἀξιόλογα κεφάλαια μέσῳ εἰδικοῦ γραφείου του εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ ὅποιον ἀρχικῶς διηύθυνεν ὁ στενὸς φίλος του Ἀρτέμων Ρενῦ καὶ κατόπιν ὁ Γεώργιος Σταῦρος. Εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συνέβαλεν ἀποφασιστικῶς διὰ τῆς συνεισφορᾶς τῶν κεφαλαίων τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα γραφείου του, συνέχισε δὲ καὶ μέχρι τοῦ θανάτου του (1863) νὰ ἐνδιαφέρεται ζωηρῶς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

ΑΘΗΝΑΙ 30-3-66

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Ἡ Φιλοτελικὴ Ὑπηρεσία θὰ διαθέσῃ καὶ φακέλους πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας, μὲ ἀναπαράστασιν τοῦ ἰδρυτικοῦ τῆς Τραπέζης Νόμου, δημοσιευθέντος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος, ἡ ὑπογραφή τοῦ ὁποῦ ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς εἰδικῆς σφραγίδος τῶν φακέλων τούτων. Σφράγις ἰδιωτικῶν φακέλων διὰ τῆς ἐν λόγῳ σφραγίδος δὲν θὰ γίνῃ. Ἐκαστος φάκελος θὰ διατίθεται εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν ἐπ' αὐτοῦ γραμματοστέμων, ἥτοι ἀντὶ δραχμῶν 14.—

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΔΡΑΧΜΟΝ ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ

(Δ' Έκδοσις)

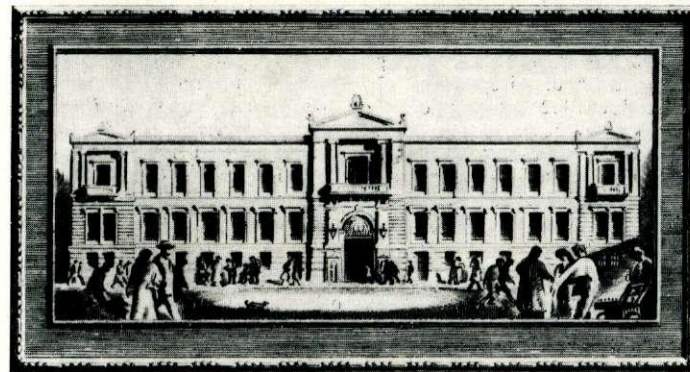
Διά του άρθρου 19 του Βασιλικού Διατάγματος της 30ής Μαρτίου 1841 παρείχεται εις την υπό σύστασιν Έθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ προνόμιον τῆς ἐκδόσεως τραπεζογραμμάτων ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ εἰκονιζόμενον τραπεζογραμμάτιον ἐξεδόθη τὸ 1867 εἰς Δ' ἐκδοσιν καὶ ἐξετυπώθη ὑπὸ τῆς American Bank Note Company, New York.

Αἱ διαστάσεις τοῦ 25δράχμου τραπεζογραμματίου ἐντὸς τοῦ πλαισίου εἶναι περίπου 19×9 ἑκατοστά τοῦ μέτρου. Εἰς τὴν προσθίαν ὄψιν εἰκονίζονται ἡ μορφή τοῦ Γεωργίου Σταύρου (ἄνω ἀριστερά), ὁ βασιλικὸς θυρεὸς (κάτω δεξιὰ) καὶ ἀλληγορικῶς αἱ κύριαι παραγωγικαὶ δραστηριότητες (Γεωργία καὶ Βιομηχανία), ὑπὸ μορφὴν δύο νεανίδων, μὲ τὰ σχετικὰ σύμβολα (δρέπανον, ζῶα, πλοίαριον, ροδάνη) καὶ τὸν ναὸν τοῦ Ἡφαίστου (Θησεῖον) τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸ βάθος δεξιὰ. Πλὴν τούτων, τὸ τραπεζογραμμάτιον φέρει τὰς ἀναγκαίας ἐνδείξεις, ἥτοι τὸν τίτλον τῆς Τραπεζῆς, τὴν ἀξίαν ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, σειρὰν καὶ ἀριθμὸν ἐκδόσεως, τόπον καὶ χρόνον ἐκδόσεως (Ἀθῆναι, 3 Αὐγούστου 1867) καὶ τοὺς τίτλους καὶ τὰς ὑπογράφας τῶν ὑπευθύνων τῆς ἐκδόσεως (Διοικητὴς Γεώργιος Σταῦρος, Βασιλικὸς Ἐπίτροπος, Ταμίας). Ὁ τετράκις ἀναγραφόμενος ἀριθμὸς τῆς ἀξίας (25) τονίζεται διὰ χρώματος. Ἡ ὀπισθία ὄψις τοῦ τραπεζογραμματίου εἶναι λευκὴ. Ὑδατογράφημα ἐμφανίζει τὴν ἀξίαν, ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως, ὡς καὶ ὄστρακον.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Εἰς τὸ πρῶτον ιδιόκτητον κτίριόν τῆς, ἐπὶ τῆς Πλατείας Λουδοβίκου (τῆς σημερινῆς Πλατείας Κοτζιά), ἐστεγάσθη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τὸ 1845. Τοῦτο ἀρχικῶς ἦτο ἀπλὴ διώροφος οἰκοδομὴ μὲ πέντε παράθυρα πρὸς τὴν πλατεῖαν καὶ μέγαν ἐξώστην εἰς τὸν δεῦτερον ὄροφον. Ἀργότερον ἡ Τράπεζα ἐξηγόρασε καὶ τὴν παραπλεύρως οἰκοδομὴν (τὸ «Ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας») καὶ

Χαλκογραφία Γιάννη Κεφαλληνοῦ

συνέδεσε τὰς δύο οἰκοδομὰς διὰ γεφύρας. Τὴν σημερινήν τῆς μορφήν ἔλαβεν ἡ πρόσοψις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν ριζικὴν ἀνακαίνισιν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματός τῆς τὸ 1900. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κτιρίου ἐτελέσθησαν τὸ 1902, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐξηκονταετηρίδος τῆς Τραπεζῆς. Ἐκτοτε τὸ κτίριον ὑπέστη πολλὰς μεταρρυθμίσεις, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ σπουδαιότεραι ἐγένοντο κατὰ τὰ ἔτη 1925, 1933-1934, 1948-1950 καὶ 1953-1954.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἡ Τράπεζα ἰδρύθη διὰ τοῦ Νόμου τῆς 30ῆς Μαρτίου 1841. Ἐκ τῶν πρώτων τῶν μετόχων ὑπῆρξαν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος Α', ὁ Ἑλβετὸς φιλέλλην Ἰωάννης-Γαβριὴλ Ἐυνάρδος, ὁ ἐθνικὸς εὐεργέτης Νικόλαος Ζωσιμᾶς, ὁ τραπεζικὸς οἶκος Ρότσιλδ, ὁ Γ. Σταῦρος, ὁ Κ. Βράνης, πρῶτος τῆς Τραπεζῆς ὑποδιευθυντής.

Ἀπὸ τῆς 13ης Νοεμβρίου 1841 μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἐκείνου συνήλθεν ἡ πρώτη γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων, ἡ ὁποία ἐξέλεξε τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἰδρύματος, ἐψήφισε τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ Κανονισμόν καὶ καθώρισε τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας του. Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς ἤρχισαν τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1842, περιορίζοντο δὲ κατ' ἀρχὰς κυρίως εἰς ἐνυποθήκους χορηγήσεις καὶ εἰς προεξοφλήσεις. Συντόμως ἤρχισεν ἡ Τράπεζα νὰ δέχεται καταθέσεις ὧσεως μετὰ ἢ ἄνευ τόκων, ἀπὸ τοῦ 1845 δὲ καὶ τοιαύτας ταμειυτηρίου. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς λειτουργίας εἶχε, συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον τῆς 30ῆς Μαρτίου 1841, τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἐκδόσεως τραπεζογραμμάτων.

Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1845 ἐγκατεστάθη ἡ Τράπεζα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 86 κεντρικὸν μέγαρόν της. Τοῦτο ἔκτοτε ὑπέστη πολλὰς ἐπεκτάσεις καὶ ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς μεταρρυθμίσεις, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ κυριώτεραι ἐπραγματοποιήθησαν τὸ 1900.

Διὰ τοῦ Νόμου ΦΚΣΤ' τοῦ 1859 ἐρρυθμίσθησαν ἐντελέστερον τὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς κτηματικῆς πίστεως καὶ ἠδυνήθη ἡ Τράπεζα νὰ ἐπεκτείνῃ μεγάλως τὴν δραστηριότητά της εἰς τὸν τομέα τοῦτον. Ἀπὸ τοῦ 1861, ἐξ ἄλλου, ἤρχισεν ἡ χορήγησις καλλιεργητικῶν δανείων πρὸς γεωργούς καὶ κτηματίας. Ἡ ἐργασία αὕτη, συνεχῶς ἀναπτυσσομένη, λαμβάνει τὴν πλήρη αὐτῆς ἐξέλιξιν κατόπιν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ θεσμοῦ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως, κατὰ τὰ ἔτη 1915-1928. Ἀπὸ τοῦ 1881 ἀρχίζει τὴν χορήγησιν δανείων πρὸς Δήμους καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων.

Τὸ 1891 ἰδρύει τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρείαν «Ἑθνικὴ». Κατὰ τὴν περίοδον 1893-1898 ἀναλαμβάνει ἀποφασιστικὰς πρωτοβουλίας πρὸς ρύθμισιν τῶν ἐξωτερικῶν χρεῶν τῆς Χώρας καὶ διὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Στ. Στρέιτ ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέτει τὰς βάσεις τῆς ἀναμορφώσεως τῶν δημοσίων οἰκο-

νομικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τοῦ 1897, βάσει τοῦ Νόμου ΒΥΞΑ', ἐπεκτείνει τὴν πιστοδοτικὴν τῆς δραστηριότητα, χορηγοῦσα πιστώσεις ἐπ' ἐνεχούρῳ ἐμπορευμάτων καὶ ἐνεργότερον ἐπεμβαίνουσα εἰς τὴν ἀγορὰν συναλλάγματος. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1899-1905 ἀπορροφεῖ τὴν Τράπεζαν Ἑπειροθεσσαλίας, ἰδρύει τὰς Τραπεζὰς Κρήτης καὶ Ἀνατολῆς καὶ ἐνισχύει τὴν σύστασιν τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς.

Κατόπιν τῆς ἐπελθούσης, κατ' ἀκολουθίαν τῆς δημοσιονομικῆς ἐξυγιάνσεως καὶ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως, νομισματικῆς ἀνατιμήσεως, εἰσηγείται τὸ 1910 τὴν διὰ τοῦ Νόμου ΓΧΜΒ' πραγματοποιηθεῖσαν καθιέρωσιν νέου καὶ πρωτοτύπου νομισματικοῦ συστήματος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξησφαλίσθη ἐπὶ μακρὸν ἡ σταθερότης τῆς δραχμῆς καὶ ἡ ἀπρόσκοπτος ἀνέλιξις τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας.

Τὸ 1913 ἐνισχύει τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν ἐν ταῖς προσπάθειαις τῆς ἀναμορφώσεως. Τὸ 1925 ἰδρύει Πρακτορεῖον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ πρὸς προώθησιν τῶν μετὰ τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενείας συναλλακτικῶν σχέσεων. Τοῦ Πρακτορείου τούτου τὰς ἐργασίας συνέχισεν ἡ ὀλίγον βραδύτερον ἰδρυθεῖσα Hellenic Bank Trust Co., ἡ ὁποία συνεχωνεύθη τὸ 1954 εἰς τὴν Atlantic Bank of New York.

Τὸ ἴδιον ἔτος 1925 ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει διὰ λογαριασμόν τοῦ Κράτους τὴν διαχείρισιν τῆς ἀνταλλαξίμου Μουσουλμανικῆς Περιουσίας καὶ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεων πρὸς τοὺς ἐκ Τουρκίας πρόσφυγας.

Κατὰ τὰ ἔτη 1927-1929 μετέχει ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν προσπάθειαν ἐξειδικεύσεως τῆς λειτουργίας τῆς πίστεως. Τὸ 1927 ἰδρύει δι' ἰδίων κεφαλαίων τὴν Ἑθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν. Τὸ 1928 ἀναλαμβάνει τὴν συγκέντρωσιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τὴν σύστασιν τῆς διαδεχθείσης αὐτὴν εἰς τὰς ἐκδοτικὰς τῆς λειτουργίας Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τὸ 1929 προικοδοτεῖ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ δίδει εἰς αὐτὴν τὴν πρώτην τῆς ὀργάνωσιν.

Μετὰ τὴν τραπεζικὴν μεταρρύθμισιν, ἰδιαίτερος ἐπιδιοδομένη εἰς τὴν πιστωτικὴν καὶ ὀργανωτικὴν ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας, ἰδρύει παρ' ἑαυτῇ ἐιδικὴν ὑπηρεσίαν Βιομηχανικῆς Πίστεως. Κατὰ τὸ 1936 χρηματοδοτεῖ τὰς ἐν Θράκῃ καὶ Ἡπείρῳ ἐρεῦνας πρὸς εὑρεσιν πετρελαίου.

Μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον καὶ εὐθὺς ὡς ἀποκατέστησαν ὁμαλαί ἐν τῇ Χώρᾳ συνθῆκαι, ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα, συγ-

χωνευθείσα μετὰ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1953, νέας ἀναπτύσσει ἐκτεταμένας παραγωγικὰς πρωτοβουλίας.

Τὸ 1960 συμμετέχει ἐνεργῶς εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως καὶ κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος μετὰ τῆς British Petroleum ἰδρύει τὴν Αἰτωλικὴν Ἑταιρείαν Πετρελαίων. Συνεργάζεται μετ' οἰκῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὴν ἰδρυσιν νέων συγχρονισμένων βιομηχανικῶν μονάδων, ἰδίᾳ δὲ μετὰ τῶν οἰκῶν P  chiney διὰ τὴν ἰδρυσιν ἐργοστασίου ἐπεξεργασίας τοῦ βωξίτου, καὶ St. Gobain διὰ τὴν δημιουργίαν ἐργοστασίου παραγωγῆς λιπασμάτων.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1962 ἰδρύει εἰδικὸν Γραφεῖον εἰς Παρίσιους διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἐπαφῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιχειρηματιῶν.

Τὸ 1963 ἰδρύει, τῇ συνεργασίᾳ μεγάλων ἀλλοδαπῶν τραπεζικῶν οἰκῶν, τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν Ἐπενδύσεων Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως.

Πρὸς πληρεστέραν ἀνταπόκρισιν πρὸς τὰς συνεχῶς αὐξανόμενας ὑποχρεώσεις τῆς ἡ Ἑθνικῆς Τράπεζα αὐξάνει τὸ μετοχικὸν τῆς κεφάλαιον κατὰ τὸ 1962 κατὰ 500 ἑκατομμύρια δραχμῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἤδη τὰ μετοχικὰ καὶ ἀποθεματικά τῆς κεφάλαια νὰ ἀνέρχονται εἰς 1.352 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

